

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piat'a mare Nr. 22. — „Gazetă” ese:
Joi' si Duminica.
Pretului abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunțurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru făcere publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primeșc. — Manuscrise nu se
retransmit.

Nr. 7.

Joi, 26 Ianuariu/7 Februarie

1878.

Congressu la Vien'a.

Brasovu, in 6 Februarie 1878.

Din anii 1814 si 1815 Vien'a nu a mai venit intre murii sei unu congressu europeanu. Peste curundu inse i se va oferi dupa mai multu de siedieci ani rarulu acestu spectaculu, ca-ci dupa cumu se anuncia din tōte partile cabinetulu austro-ungaru a si tramsu invitatiuile sale catra marile poteri, dintre cari cele mai multe cu Russi'a in frunte le-au si acceptatu. Asiadér' vomu avé in curundu unu congressu de pace in Vien'a, care nu fi chiamatu a regulá definitivu multu complicata cestiune orientala, care este in ajunulu resolvarei sale definitive.

Ministrulu nostru de esterne ingrijiatu de urmările pacii dintre Russi'a si Turci'a, a carei'a baze fundamentale s'au fostu stabilitu la Kazanlik, s'a adressat, cumu ne prevenira neobositii nostri oficiosi din Cis- si Translaitani'a, cu-o nota energetica la principale Gorciacoff, in care a protestat contra ori-carei stipulatiuni separate, ce ar' atinge interesele monarchiei nōstre si ale Europei. Oficiosii incretieau deja fruntile infricosiati de seriosu si numai in „neamenat'a ocupare” a Romaniei si Serbiei cu potere armata mai vedeau „scaparea intereselor nōstre austro-ungare”, candu deodata firul electricu memorabilulu respunsu a lui Gorciacoff la not'a memorata a colegului seu. Ben-tanu cancelariu declara in acestu respunsu cu-o umabilitate si complexantia din cele mai rari, ca nu a avutu nicidecumu intentiunea de a altera interesselor austro-ungare si europene, ca excepta cu ambele mani invitatiunea cabinetului nostru de a regulá intr'unu congressu europeanu cestiunile de interesu generalu. „Nu trebuie se hăti ad literam basele pacii stipulate intre noi si guvernul Sultanului, ca-ci aceste se mai potu inca modifică”, dise Gorciacoff catra colegulu seu. Mare efectu a produsu acést'a declaratiune in cercurile oficiilor si oficiosilor. Fruntile loru s'au insinuatu deodata si-si diceau cu mandria: éta cumu respectéza Russi'a pretensiunile nōstre, éta, ca siefulu oficiului nostru de esterne abia si-a insinuatu cererea la St.-Petersburgu si a si reportat o victoria, ca-ci Gorciacoff s'a grabit u primi te pretensiunile sale.

Multi iuse au datu din capu si se intrebarea ce era in ce consista acést'a victoria a contelui de Andrásy, candu Russi'a nu se léga cu nemicu ci primesce numai in generalu pretensiunea de a supune, care va se dica de a face dependenta ratificarea punctelor controverse de votulu unui congressu europeanu? Ingrigirile acestoru ómeni necredintiosi ajunsu in la culme, dupace li s'au impartasit adeveratele conditiuni ale armistitiului subscripu la Adrianopolu in 31 Ianuariu a. c. Una din asta conditiuni ce forméza basele pacii stablesce, ca turci se evacuteze neamenatul tōte fortăretele din Bulgari'a si Erzerumulu, pe cari le voru ocupá russii. Acést'a conditiune a speriatu chiaru si pe unii fideli aperatori si adoratori ai politicei contelui Andrásy. „Pester Lloyd” dice ca russii prin ocuparea fortaretilor bulgare au in fapta Turci'a europeana si Dunarea de Josu in poterea loru si „au ajunsu in privint'a militara domni i peste „sfer'a de interes” a Austro-Ungariei.” Décă este asia atunci unde remane marea isbanda diplomatica a contelui de Andrásy, unde promisiunea solemnela a principelui Gorciacoff de a nu atinge sfer'a acést'a de interes?

Dér' precandu spiritulu familiaru din Budapest a inerctiesce fruntea din nou, colegii sei din Vien'a suridu priceputi, par' ca ar' voi se dica: scim'u noi prea bine ca Gorciacoff, Bismarck si Andrásy sunt intielesi intre sine si ca in urma tōte voru es'i asia cumu vor' voi ei. Acést'a se va vedé la congressulu europeanu.

Asia este. La congressulu viitoriu dela Vien'a

se va vedé déca vechi'a armonia, vechi'a liga dintre potentatii celor trei poteri nordice mai pôte rein-viuá, fia si numai pentru unu momentu. Alte timpuri alta situatiune era la 1815. Aliatiloru le-a fostu succesu atunci a returná pe marele Cesare, in manile caruia se aflau destinele Europei si pe ruinele dominatiunei absolute a lui Napoleon Bonaparte se stabili dominatiunea poterilor congressului dela Vien'a. Atuuci vechile dinastii sguduite in temeliile loru de titanulu Franciei erau avisate cu necessitate la o comună intielegere si conlucrare spre asi reconstrui imperatiile, spre a aduce ordine in chaosulu ce d'mnea in Europ'a. Dér' popórele? Ele gemeau atunci inca in catusile absolutismului d'r' sperau, cumu mai speréza inca si astadi dela conferintie si congresse, ca congressulu de Vien'a le va aduce libertatea, bunastarea, regulare multiumitóre teritoriala! Nimicu inse nu s'a realizatu din aceste sperantie. Cei mai tari au imparbitu tierile intre sine cumu au voit, resolutulu congressului a fostu reactiunea generala.

Siese diecenii au trecutu de atunci. Multe tronuri s'au returnat in timpulu acest'a, multe schimbari s'au facutu in tōta Europ'a. Ide'a na-tionalitatii a invinsu asupra dreptului istoricu si a produsu unitatea Italiei si a Germaniei. Absolutismulu a trebuitu se cedeze loculu regimelui constitutionalu. Intre tōte statele europene singura Russi'a inca nu a introdusu sistemulu de guvernare constitutiunalu, d'r' nici ea nu va poté resiste mai multu acestei pretensiuni ce i-o face spiritulu tim-pului.

Érasi se voru aduná d'r' marile poteri intr'unu congressu. Ele voru avé se se ocupe si acuma cu regulari teritoriali, cu imbunatatirea sértei popórelor. Popórele astépta cu incordare si de astadata dela decisiunile marelui congressu o solutiune multiumitóre a tuturor cestiunilor loru de viét'a si de esistintia. Russi'a astadi victoriósa a facutu cele mai solemnale promissiuni, ca uu voiesce se faca cuceriri, ca va respectá intregitatea teritoriulu romanu, ca voiesce numai imbunatatirea sértei popórelor chrestine din Turci'a. Germania si Austro-Ungaria asemenea au asiguratu de repetite-ori, ca nu urmarescu alte interesu in Orientu Peste puçinu vomu vedé ce a fostu si ce nu adeveru din aceste asigurari, peste puçinu congressulu de Vien'a ne va aretă déca in adeveru esista o strenda intielegere intre cei trei cancelari imperiali si déca triumful celu mai nou a lui Andrásy nu a fostu numai illusoriu, déca in fine finitulu resbelului russo-turcescu nu insémna inceputulu resbelului europeanu! —

Inmormantarea directorei Dr. Ioanu Mesiota.

Sunt multe semne esteriore, prin cari societatea culta si documentéza stím'a si sympathiile sale facia de membri distinsi din sinulu ei. In dilele nōstre cultulu personalor meritata a devenuit atatu de mare, incatul li se glorifica faptele, li se redica monumente inca pana sunt in viétia. Astadi, amu poté dice, se cauta cu luminarea oca-siunuea de a arangia festivitati in onore a celor cetatiani, cari esceléza intr'unu modu órecare in societate. Tōte aceste manifestatiuni de stima si sympathia catra cei ce se afla inca in viétia inse contineu cevasi silitu, precalculat, ele sunt mai multu seu mai puçinu artificiose, influintiate de interesele dilei si de bunulu tonu. Cele mai curate, mai puçinu falsificate sunt si remanu sympathiile, ce se aducu unui mortu. Acuma că in tōte tim-purile este numai cosciugulu cu gloriol'a lui, in giurulu carui'a se grupéza simtiemintele cele mai nefaciariete, judecat'a cea mai drépt'a muritorilor.

Ceremonia inmormantarii directorei Mesiota din 2 Febr. probéza din nou adeverulu acest'a. Ea a fostu o generala manifestatiune de parere de reu, de sympathia si recunoscintia din partea poporatiunei Brasovului pentru bravulu, demnulu si multu me-

ritatulu siefu alu corpului professoralu dela scólele centrale romane din locu. Fruntasii orasului de tōte na-tionalitatile, tōte autoritatile bisericesci si civile si multi militari au asistat la ceremonia funebra. O multime mare de poporu din tōte clasele societatii se concentrase in giurulu gimnasiului romanu, din a caruia ferestra de mediulocu falfaiea unu standartu mare negru. Lenga gimnasiu se aflá locuint'a repausatului. Multimea implu strad'a cea mare a Scheiloru, ferestrele chiaru ale caselor, pe unde a trecutu conductulu, erau tōte indesuite de spectatori si spectatòrie. La 3 ore p. m. punctualu s'a pusu in miscare conductulu. Music'a militara intona jalmiculu marsiu romanescu. Carulu mortuariu, ale carui cordone au fostu portate de professori, se puse in miscare. La ambele parti mergeau studenti cu chipuri tricolore, portandu facili, ér' dupa caru urmau tōte autoritatile si toti asistentii in ordinea cea mai frumósa. Cosciugulu era incarcatu de flori si cuunii si impodobit u atatu de frumosn, incatul stórse admiratiunea generala.

Cele noue cununi, cari impodobeau sarcofagulu si pe a caror'a pantlici de matasa straluceau prea frumóse inscriptiuni cusute cu firu au fostu oferite: un'a din partea corpului professoralu, alt'a din a studintiloru; „Reuniunea femeilor romane”, a caruia actuariu a fostu repausatulu multi ani, inca a depusu o frumósa cununa. Cea mai frumósa inse era cea oferita din partea „Reuniunei de gimnastica si de cantari”, a careia fundatoriu, cassariu si presiedinte a fostu directorele Mesiota. Elu a consacratu acestei societati multa ingrigire si chiaru inainte de mórte ia testatu că si „Reuniunei femeilor romane” o suma insemnata din mic'a s'a avere. Mai departe se observá frumósele cununi oferite din partea dlui Diamandi I. Manole si un'a din partea dlui Ioanu B. Popp cu inscriptiunea: „Amiculu amicului”. Class'a V-a de fete si clas'a 3-a reala inca depusera cunune. Dintre tōte noue cununi s'a observatu inse mai multu si a facutu cea mai placuta impressiune cea oferita de catra „comissiunea scólei de meserie” (Gewerbeschulcommission), adeca din partea cetatianiloru sasi. Acést'a cununa marturiscese mai elocuentu că ori-ce respectulu si sympathi'a, de care se bucurá repausatulu si intre cetatianii sasi.

Conductulu ajungendu la biseric'a St. Nicolae, cosciugulu a fostu dusu in bisericu, unde s'a celebrat servitiulu funebralu de catra trei preoti: protopopulu Brasovului Iosifu Baracu, protopopulu Ioanu Petricu si parochulu Andronicu Andronicu. D. protop. Baracu a tienutu apoi o predica de pe amvonu, in care accentuandu perderea cea mare, ce a intimpat'o na-tionalitatea, biseric'a si scóla prin mórtea prea tim-puria a directorei Mesiota, a descrisu cu deame-runtulu tōte suferintiele lui, dispositiunile testamentarie, ce lea luatu cateva dile inainte de mórte, din care afaramu, ca pe lenga donatiunile ce le-a facutu socie atiloru susnumite a mai testatu tōta bibliotec'a sa in valore de 2—3 mi (nu de cateva sute, precum din erore dise d. protopopu) gimnasiului romanu de aci — si a finit u apoi cu ertarile in-datinatate. Dupa acést'a d. professoru si directoru prov. Stefanu Iosifu a rostitu cu lacrimi in ochi si cu vocea tremuratória unu cuventu de adio frumosu si adencu simtitu, pe care'l reproducem u aci in estenso:

„Vivere militare est mi Luclii.”

Cu aceste cuvinte semnificante caracterisédia lupt'a vietii renunxitulu filosofu si barbatu de statu Senec'a, omu incaruntitu in lupta contra perversitatii ómeniloru intr'o epoca de trista memoria, in care vitiul si coruptiunea serviea de piedestalu tiraniei celor mai detestabili despoti. Da! jalmici ascultatori! Viét'a este lupta continua in ori-ce forma ni-o amu imaginá. Fericitu muritorulu, carele in lupt'a vietii si incinge fruntea cu laurii victoriei spirituale Numele lui va ilustrá o frumósa pagina in carteia vietii neamuriloru.

Candu venu din astu locu santu in fața acestui tristu sarcofagu a constată adeverulu macsimei, de carele este patrunsa anima mea in momentul acestu solenel, dăr' forte dorerosu pentru noi toti, 'mi implinescu o datoria de conștiinția fața de barbatul, a carui perdere o deplangem. Problem'a, ce mi-o am propus, intrece debilele mele poteri, inse bunavointia si indulgintia dvostre, care le implor, me incuragéza a dă cursu liberu simtiemteloru si ideilor, de cari sunt preocupatu.

George Mesiota de pia memoria, economu si agricultor cu dare de mana, omu cu frică lui Ddieu, stringatoru si crutioriu, din comun'a Darste; unulu din acei tierani romani, cari indiestrati cu minte sanetosă naturala sunt patrunsi de nefăciaritulu simtii moralu-religiosu cu dorere de anima pentru neamulu loru, G. Mesiota, dicu, inainte de anulu 1850 destinase pe unulu dintre cei doui fi ai sei pentru invetiarea de carte parte din impulsu propriu, parte indemnata de catra protopopulu de atunci alu Brasovului, astadi venerabilulu prelatu alu s. nōstre biserici, incaruntru in servitiulu bisericei si alu natiunei sale. Era timpulu, candu dupa multe si grele sbuciumari le succese in fine braviloru romani brasioveni a pune temeu la gimnasiulu loru nationalu-confessionalu, — si unulu dintre cei d'antai elevi alu acestei scôle se facu miculu Iōnu alu virtuosului George, că apoi Iōnu terminandu cele patru clase gimnasiiale, care se deschisera succesiv din anu in anu, se trăca la gimnasiulu evangeliu-lutheranu de aci, de unde că teneru abituriunt de mare sperantia se mărga la universitatea de Viena, spre a se pregati pentru professura, cariera acomodata naturei sale seriose. — Fas'a prima a vietii sale si-o termina I. Mesiota la universitatea din Bonn, unde obtineau titlulu de doctoru in filosofia. Indiestrati cu sciintiele teoretice necesare deveni professoru la gimnasiulu, alu carui scolarui fusese. Corpulu didacticu de atunci era mandru a avé colegu pe tenerulu doctoru. Rar'a s'a capacitate pedagogica, caracterulu solidu, temperamentulu seu fericitu, seriositatea intregei sale fintie in ori-ce afaceri ale vietiei publice atrase asupra-i ochii ómeniloru de bine. Candu cadiu victimu in cordarii in labore neobosita celu d'antai directoru alu tenerului gimnasiu Dr. I. Mesiota deveni capulu acestui institutu romanescu.

Éta domnilor, aci jacu remasitiele supuse stricatiunii ale unui spiritu luminatu, carele mai bine de unu deceniu si jumetate neobosito in imprimirea grelei sale missiuni lucră la propagarea sciintieloru, la promovarea educatiunei rationale in institutulu, carele astadi este investit in profundu doliu, ca-ci si-a perduto prea de timpuriu pe capulu seu prin unu jocu capriciosu alu neindurateloru ursite.

Este greu, prea stimatii mei domni! a depinge unu caracteru, este anevoia a sulevă insusiri si facultatile unei capacitatii pedagogice; inse este aprope cu neputintia a exprime in cuvinte unu spiritu rectoru, carele pusu in fruntea unui institutu de educatiune strabate prin tôte fibrele si artele acestuia. Aci da impulsu, colo admonédia cu prudintia, insusire caracteristica a decedatului, aci destéptă si incuragédia poteri sfite, colo domolesce zelulu inopportunu. Poterile didactice dirigeante in modulu indigitatu, conlucra in perfecta armonia atintindu cu pasi siguri tint'a, spre care tinde invetimentulu; desvoltarea spiritului, formarea caracterului, nobilitarea animei.

Această este schită tabloului, in carele se resfrangu radiele virtutiloru pedagogico-didactice ale regretatului nostru directoru Mesiota.

Justa este deci, fratiloru colegi, dorerea nōstra, meritului consacramu o lacrima ferbinte, ca-ci perderea nōstra este mare. Prin apunerea din viétia in poterea vîrstei barbatesci a lui I. Mesiota, candu omulu inavutitu de esperiintie pote lucră neturburatu de foculu junetii, la propagarea sciintieloru, chitulu, carele léga natiunile si le infratesce, perde natiunea nōstra unu spiritu luminatu, scola unu ministru consacratu iei din convictiune, biserica nōstra unu fiu inteleptu si devotatu binelui ei, éra omenimea si in specialu societatea nōstra restrena din Brasovu unu membru distinsu, carele in deosebite sfere ale vietii publice, a sciu promovă la rondelu seu sublimulu scopu alu adeveratei umanitatii.

Inse se ne consolamu. Spiritulu repausatului vietuesce si va vietui intre noi. Sciintia si virtutile lui se voru perpetua in fruntandu vijeliile seculiloru, ca-ci pars melior mei vita bit libitina.

Umbra scumpa! Frate, amice si colega! pasa in regiunile sublimului, unde dorerea si desamagirea nu si-a facut locasius. — Memori'a faptelor Tale se va eternisa in animale nōstre; exemplulu virtutiloru Tale ne va conduce printre stancile adeseori prapasthióse ale vietiei, de carea Tu te despartisi prea de timpuriu!

Dixi.

Apoi a pasit inaintea cosciugului, ce era asiediatu in mediuloculu bisericei, d. advocatu Nicolae Strevoiu si a rostitu cu-o voce sonora, emotionata si cu multa elocuentia unu securu dăr' multu cuprinditoru cuventu de despartire din partea cetătaniloru romani, care speramu a'lu poté publica in numerulu venitoriu. D. Strevoiu a datu espressiune viua marei intristari ce a produs o prea grabnică mōrte a meritatului si eruditului

directore la romanii brasioveni si ce trebuie se strabata peptulu fiacarui romanu, care vede irreparabil'a perdere, cu care crud'a sorte a cercata din nou pe serman'a nōstra natiune si asia destul de lipsita de barbati intelepti si neobositi luptatori pentru cultur'a si binele ei.

In fine chorulu vocalu de dame si domni, condusu de maiestrulu G. Dim'a a intonatu trist'a aria: „Plangu, plangu si me tēnguiescu“, si cosciugulu a fostu scosu din biserică si dusu in cimitiru. Aci la mormentu studintele din alass'a VIII gimnasiala, Constantiu Alesei cu voce tare si patrundiatore in numele colegiloru sei a disu unu remasu bunu doiosu directorelui iubit. Elu suna in esentia asia:

Jalnici asistenti! Ati plansu cu totii mōrtea iubitului respectatului Directoru Ioanu Mesiota, ati plans'o sinceru si amaru. Acum in momentele celei din urma despartiri, vine si tinerimea gimnasiului, pentru a uni dorerea s'a cu a domnitoru vōstre, si pentru a dice, remasu bunu parintelui ei sufletescu. Trista si grea este sarcin'a, ce ea mi-a impus, ca-ci dorerea, de care ea a fostu lovita pentru aceasta irreparabila perdere, nu se poate exprime prin cuvinte.

Niciodata nu vomu plange noi indestulu mōrtea acestui barbatu, care in decursu de atatia ani ne-a condusu cu atata zelu si inteleptiune pe calea luminarei si in alu carui poternic sprijinu noi speram inca atatu de multu! Acum cateva luni elu era inca in mediuloculu nostru plinu de vieatia si radiele ce emanau din invietiaturile lui luminau mintile si incaldieau animile tuturor si acum? — acum eata-lu rece, inghiatiu de suflarea mortii, nepotendu intelege nici plangerile nōstre. Cui n'ar' sfasie anima atata nedreptate a sortii? Pe cine n'ar' face ea se se planga la dreptatea divina? — O, érta-ne Dōmne, déca dorerea ne scôte din peptu acestu suspinu!... Tu inse angeru neinduratu alu mortii, pe tine te intrebui, de ce ai fostu asia de orbu? De ce dintr'atata lume, ce se sbucuma in miseria si ticalosia, ai alesu tocmai pe acestu barbatu? Si cum ai avutu curagiulu a veni selu rapesci chiaru din mediuloculu nostru? Nu sciai, catu este elu de iubitu, nu te-ai temutu ca sute de brațe se vor' redică in contra-ti pentru alu apară?... Dér' nu — dorerea me face se aiurezu; ca-ci val! tu esti inviolabilu, nu putem aruncá asupra-ti decatu detestarea nōstra!... Me intorcu acuma catra Tine, parintele nostru iubitu, si-ti dicu: frumosă a fostu viati'a ta si plina de fapte nobile; cruda ti a fostu mōrtea si prea timpuria! Tu nu ti-ai gasit u pamentu respplat'a cuvenita, te duci, dăr' memori'a ta va remané nestearsa in animile uōstre si fiii tei sufletesci voru cauta prin faptele loru se dovedescu, ca au fostu vrednici de Tine. Cu dorere ne despartim de Tine si-ti dicem pentru cea din urma-óra odihnesce in pace in sinulu eternitatii!

Astfelui s'a finit ceremonia inmormentarii neuitatulu directore Dr. Ioanu Mesiota. Cumu a fostu vieti'a lui simpla, linisita, dăr' démnă si seriosa, asia i fu si inmormentarea. Eterna se fia amintirea lui intre noi!

Domnulu Danila Lica, advocatu in Bistritia, ne tramite o corespondentia rectificatoriu, pe care, voindu a fi impartiali, o publicam aici:

Bistritia, in 28 Ianuariu 1878.

Onorate dle Redactoru! Domnuiu „Publiu“ in corespondentia s'a publicata in Nr. 2 din anulu curentu alu „Gazetei Transilvaniei“ descriindu decurgerea alegeriloru de functiunari municipali din comitatulu Bistritia-Naseudu insira unele neadeveruri, că premissa, si apoi, — din motivu, ca la unele functiuni nu s'au alesu individii, pe cari ii voira domni'a sa si consozii dsale, — scuipa focu asupra sasiloru si asupra mai multoru membri romani din comitetu u comitatensu, avendu inca si cutezarea de a timbră pe cesti din urma de vediatori si criminali natiunali. In interesulu adeverului si pentru că onor. publicu cetitoriu alu „Gaz. Trans.“ se nu fia informatu falsu despre decurgerea lucrurilor si despre intemplierile de pe aci, me vedu necessitatua a face unele reflexiuni la numit'a corespondentia, cu atatu mai vertosu, ca-ci mai multu séu mai puçinu si subscrisulu am fostu angageatu la acele alegeri. —

Noi inainte de alegeri, la olalta cu sasii sub presidiulu dlii comite supremu, n'am tienutu numai o conferintia, dupa cumu dice dlu „Publiu“, ci am avutu doue. — In cea de antaia 5 romani au descoperit sasiloru, cari posturi voiescu densii se fia ocupate de romani. Destru, ca la propunerea nōstra ne au respunsu sasii, ca dupa ce se voru consultă cu mai multi la olalta, ne voru comunică, ce voiescu densii, in urm'a careia apoi membrii romani se tiana o conferintia intre sine, se se consulte, dăr' comitele supremu, care — servescă-i spre onore — din capulu liceului si-a pusu tōta silintia

de a ne impacă, se ne mai convōce odata la conferintia pe ambele partide.

Naseudenii au si convocatu in Naseudu conferintia, despre care amentesce d. „Publiu“ in corespondentia s'a, la care au invitatu pe toti membrii romani, dăr' la aceea nu s'au infacișat decatu 15—16 insi, cea mai mare parte din Naseudu; din celealte cercuri nu au mersu, pentru camu prevedea, ce voiescu Naseudenii. In aceasta conferintia de romani s'a statoritu, pana unde se se demita la aplanare cu sasii. Numai dupa acesta urmă a dōu'a conferintia tienuta la olalta cu sasii sub presidiulu comitelui supremu, la care dupa unele discussiuni, in cari ne impută sasii, ca noi n'amu avé ómeni cualificati pentru functiunile, ce le pretendem, ér' noi le demustraramu, ca avem si le vomu desemnă individi cu cualificatiune, dăca nu mai buna, dăr' de siguru, că aceea, ce o au candidatii loru, amu stipulatu in principiu partatea intre sasii si romani. Ne amu invoită totodata, ca functiunile de vice-comite, presedinte la judecători'a orfanala, fisicu comitatensu, esactori si doi vice notari, apoi doi judi processuali se le ocupe sasii, ér' functiunile de protonotariu, fiscalu comitatensu, doi judi la judecători'a orfanala, perceptoriu si unu postu de vice-notariu, precum si posturile, de doi judi processuali se le ocupe romanii; s'a vorbitu aperete, ca adjunctui in cerculu Sieului se fia romanu, ér' despre ceilalii adjuncti si despre posturile de medici cercuali nu a fostu intiegere mai de aprópe, lasanduse lucrul intr'atata, pana se va vedé, cine voru fi concurrenti. Asemenea n'a fostu intiegere intre noi nici despre persoane, care in ce functiune se fia alesu, cu atat'a mai puçinu a fostu vorba — dupa cumu dice d. „Publiu“ — ca sasii s'ar' fi obligati a alege la posturile menite pentru romani necondițiunatu numai pe acei individi, pe cari ii voru propune romanii, din contra scimu cu totii, ca in urm'a intiegerei s'a escrisu concursu si a remas lucrul in manile comisiunii candidatòrie, — in care au fostu afara de comitele supremu unu ungu, doi romani si trei sasii, — că pe bas'a documentelor, ce le voru produce concurrentii, se aprobăze dens'a, ca pe care la ce functiune se lu candideze. Comisiunea candidatòria si-a facut detorinti'a cu sinceritate si cumca-si va face-o, s'a prevediutu, ca-ci comitele supremu, vediendu invoită, neau datu voia libera de a desemnă si pe membrii, ce avea densulu se-i denumescă.

Au urmatu alegerile. — Cu ocazia unea aceasta sasii, trei din patru parti la numru prin urmare mai oritatea absoluta in comitetu, nu numai ca n'au frântu cuventulu datu dupa cumu dice d. „Publiu“ — dăr' si l'au tienutu in modulu celu mai elatantu, ca-ci la functiunile menite pentru romani au alesu romanii, ma ce e mai multu la posturile de adjuncti au alesu numai romani, pentru concurrentii de romanii la acestea functiuni au fostu mai apti si au arestatu cualificatiune mai buna decatu concurrentii sasii, asiā catu s'au alesu cu totulu — dupa cum am fostu comunicatu „Gazetei Transilvaniei“: 16 romani, 10 sasii si 2 unguri.

La tôte posturile menite romaniloru afara de perceptore si de jude procesuale in Naseudu au fostu recomandate din partea tuturoru membrilor romani unele si aceleasi persone; sasii au procesu cu incredere fața de noi si vediendu, ca din cei recomandati unii sunt juristi absoluti si au produs testimoniu bune, i-au alesu pe toti asiā dupa cumu au fostu recomandati, desi la unii nici de numu nu leau fostu auditu pana atunci.

La postulu de perceptore s'a referit d. Varareanu, pentruca d. Jonascu candidatulu d-loi „Publiu“ si cons., desi că fostu jude orfanalu a corespusu cu diligentia si sinceritate detorintiilor sale, dăr' nu scă limb'a maghiara, de care aci la noi e lipsa mare in gremiu, precandu Varareanu sci tote limbele patriei si apoi cu cualificatiunea intru celealte si cu diligentia nu stă intru nemica inapoiostu seu contracandidatul. Cu privire la postulu de jude procesuale in Naseudu, pentru care d. „Publiu“ e asiā esarcebatu, in catu a trecutu tôte marginile cu incriminarile, sum necessitatua a descoperi aceea, despre ce dsa tace in corespondentia dsale:

Dupa conferintia a dou'a avuta cu sasii, Naseudenii, — căm 15 membrii la numru, — fara de a inscriși si intrebă pe membrii romani din celealte cercuri — au tienutu cate si mai cate conferintie; in flacare conferintia se desemnă altu candidat, eu insumi sciu de 4 candidati a domnii-

sale, pentru fiacare alergă cate doi său trei în Bistrită spre alu recomandă comitetului suprem; — totă acestea le facea spre a agita in contră la Rusu, de care se temea, ca nu vă jocă pe cord' a doru. Amu se însemnă ca pe acestu tempu calatorindu la Năseudu, — desi in Bistrită tare a desori mergu la comitatu, parte că membru in multe comisiiuni, parte in afaceri advocatiale, totusi bine se însemnat, ca acolo, adeca in Năseudu un auditu mai antaiu, ca pe Rusu l'ar' fi denunțat Borgouanii la comitele supremu cu mai multe fapte penibile, ce le ar' fi comis in officiul seu de jude processuale in Borgo Prundu. Asia dăr' Năseudenii mai ingraba au sciutu, decatu mine, are locuiesc in Bistrită, despre denunciarea facta din Borgou.

Trebuie se premitu si aceea, ca — dupacumun comunicatu si dlu „Publiu“, — la postulu de presedinte alu judecatoriei orfanale au fostu doi concurrenti sasi, ambii cu cuaificatiuni asemenea, ambii cu partide tari intre sasi. Capulu uneia din celea partide dlu B., spre a scôte pe genere-seu de presedinte, vediendu ca Năseudenii fația de celalți membri romani se opintescu in contra lui Rusu, le apromise, ca de voru votă pentru genere-seu, atunci vă lăcră la sasi si anume la partidă lui, că se aléga pe candidatulu propusu de ei, — er' Năseudenii observandu, ca afara de ei numai vrocativa romani de ai loru sunt in contra lui Rusu, crediendu lui B pasira la legatura cu el. Aceasta intelegeră a Năseudenilor avuta cu B. o numesce domnulu „Publiu pactu in tre romani si sasi.“

(Va urmă.)

Din camer'a romana.

Dupa cetirea sumariului si a comunicarilor din 20 Ian. st. v. acăsta interpelare si a depus'o pe biurou:

„Cunoscute fiindu in esenția loru condițiunile de căpătina ce Russi'a pune la încheierea pacei cerute de Turci'a; înțeindu sămă de fas'a noua, in care se pare, ca e in ijun de a intră resbelulu de Orientu, me simtiu datoriu de a veni fora mai multa intăriare si a pune ministeriului nostru o respectuoșa intrebare.

Cu totă inteleptiunea si patriotismulu ce toti ii cunoscem, plecandu urechi'a ingrijita la neliniștea tierii in fața sgomoteleru starnitor, ce se respandescu in privint'a integratită teritoriale a tierii, integritate garantata de constituție si recunoscuta si prin convențiunea subscrisa de M.S. imperatorele Alexandru, poternicul pre catu si lealul nostru aliatu de pe campulu de bataia, cumpăindu imprejurările, ministrul este rogatu a'mi responde:

„Dăca nu crede oportuna si sosită ora, in care reprezentantia tierii se fia pusa in cunoștința de ceea-că este și nu este realu in sgomoteleru ingrijitorie, care se intăiesc pe totu diu'a in press'a strana si romana.“

D. presedinte a anuntiatu, ca se va comunică guvernului.

In siedint'a de Vineri 20 Ian. a senatului d. Dimitrie Ghic'a a anuntiatu urmatoreea interpellare dlui ministru-presedinte si dlui ministru de externe :

„Intre condițiunile proiectate de pace, citite in camer'a comunelor de catra ministrul Angliei se afla si urmatorenu paragrafu relativu la România:

„Independentia României cu indemnitate teritorială suficiente.

„Acăsta frasa de indemnitate teritorială suficiente, potindu dă locu la diferite interpretatiuni si pentru a se instaură ori-ce comentarii de natura său de a pune in indoială simtiamentele binevoitorie catra noi ale guvernului imperial rusescu, său de a se banui macaru, ca romanii ar suferi de bun'a loru voia a se micsoră teritoriul loru de astadi;

„Subsemnatulu interpelezu pe dnii ministri:

„1. A face cunoscetu senatului dăca a participat in ceva si tiér'a nostra, că beligeranta, la formularea acestor condițiuni de pace.

„2. Dăca aceea condițiune este de natura a ingrijii pe romani si dăca guvernul ne pote asigură, ca integritatea teritoriului patriei noastre, asiă cumu este astadi, are se fia respectata si mantuiană.“

Adress'a de condoleanti'a, ce a trams'o bioului camerii romane catra camer'a deputatilor Italiei, pentru mórtea ilustrului rege Victoru Emanuelu suna asia:

„Domnule presedinte! Camer'a deputatilor, reincependu astadi lucrările sale, a insarcinatu, prin unu votu unanimu, pe bioului său de a fi interpretulu pe langa reprezentantii Italiei si-a exprimă impartasirea durăsoa ce România ie la doliulu ce lovi natiunea italiana.

Me grabescu, domnule presedinte, a 'mi deplini o datoria, a carei deplinire numai prorogarea accidentală a camerelor a putut-o intări.

„Romanii n'au incetatu nici odata de a se consideră că strinsi de Itali'a prin puternice legaturi, pe cari timpul n'a putut de catu a le face mai scumpe. Amu serbatu biruintiele vostre, ne-amu bucuratul de bucuriile vostre, plangemu astadi cu voi p'Acela, care s'a luptat cu atata istetim pentru unitate, pentru libertatile si independenția Italiei, si impreuna cu voi salutam p'Acel'a, care este chiamatul a fi demnul mostenitorul alu lui Victoru Emanuelu.

„Fia ca acăsta durere si acăsta credință comună se stringa si mai multu legamintele de fratia, cari unescu pe Romanii cu Itali'a. Sum fericitul, domnule presedinte, de a fi in acesta ocazie interpretul simtiemintelor unanime ale Romanilor, si ve rogu se binevoiti a primi espreștiunea adencei mele consideratiuni.“

Luptele dela Vidinu.

Cetimur in „Monitoriulu“:

A dou'a di dupa luarea de catra trupele noastre a positiunei intarite dela Smirdanu, care domina cetatea Vidinului, turcii au incercat in doue ronduri a ne luă inapoi acăsta importantă positiă. Ei au facutu esiri repetite, cari au fostu inse totă energicu respinse de trupele noastre, manținendu'si positiunile cucerite de densele. Perderile noastre in aceste nove lupte au fostu: 3 oficeri si 150 soldati raniti si 40 soldati ucisi.

In diu'a de 15 Ianuariu curinte, trupele noastre au facutu o recunoștere pe malul Dunarii la Silistra, cu care ocazie au avutu o scurta lupta cu inimicul, perderile noastre fiindu 1 sergentu ucis si 5 soldati raniti.

Concursurile propuse de Societatea academica romana.

(Conformu decisiunilor luate in sesiunile de toamna la a. 1877.)

I. Premie privitorie la filologia si literatura.

A. Premiul Zapp'a

pentru traduceri de classici eleni si latini.

Conformu decisiunei luate in sesiunea anului 1877 se publica concursu pentru cea mai buna traductiune din:

a) Plinius Caecilius Secundus (Junior). Epistol. liber. X. 1—61.

b) Plutarchus. Vita C. Marii. cap. I—XVIII inclusivu.

c) Herodotus. Historiarum lib. IV, § 5—50 cu conditiunile urmatorie:

1. Traductiunea va fi intr'o limba romanescă catu se poate de curata si de eleganta, cautandu a se reproduce in traducere calitatile autorului tradusu. Traducatorii sunt datori a dă note critice asupr'a diferitelor lectiuni ale locurilor obșture din tezutul autorului.

2. Manuscrisele venite mai tarziu de 15 Aug. 1878 nu se voru luă in consideratiune.

3. Manuscrisele voru fi scrise catu se poate de corect si legibilu, inse nu de man'a traducatorului, ci de alt'a strana, bine cusute intr'unu fasciculu si paginate. In fruntea manuscrisului se va scrie o devisa in veri-ce limba si totu cu mana strana. Pre lenga manuscrisul se va alatură si o scrisore inchisa cu sigiliu foră initialele autorului, adresata presidentului Societății academice si portandu in afara devis'a manuscrisului, scrisa totu cu mana strana, er' in intru numele autorului traductanei.

4. Manuscrisele se voru cenzură si judecă de Secțiunea filologică, care va propune premiul destinat pentru aceste lucrari.

5. Manuscrisele nepremiate se voru pastră in archiv'a Societății pana ce se voru reclamă de autorii loru, ale caror nume remainu necunoscute, fiindu ca plicurile ce le voru cuprinde nu se voru deschide.

6. Premiul pentru cea mai buna traducere de 20 pagine va fi de 120 lei noui.

7. Celu ce va obtine premiul că celu mai escelentul traducatoriu alu celor 20 de pagine, de cari e vîrb'a in articulii precedenti, va fi insarcinat de Societate a face traductiunea autorului intregu cu premiu ficsatu de 120 lei noui pentru fiacare 20 pagine.

8. Traducatorulu astfelui insarcinat de Societate va fi datoriu a urmă lucrarea cu aceasi diligentia, esactitate, eleganta si puritate de limba, cu care a facutu si probă premiata. Elu va fi datoriu a dă pe fiacare anu cate 200 pagine de traducere din editiunea luata de norma.

9. Traductiunea se va esamină de secțiunea filologică a Societății si afiandu-se conformu conditiunilor de mai susu se va dă la tipariu, er' traductorul se va responde remuneratiunea cuvenita. La casu inse, candu traductiunea n'ar' corespunde conditiunilor stabilite, ea se va tramite autorului cu observatiunile facute de secțiunea filologică si invitatii de a o emenda.

10. Candu traductorulu din ori-ce cauza n'ar' mai continua lucrarea, atunci se va publica din nou concursu de probă in conditiunile de mai susu.

11. Autorulu clasicu, care trece peste 500 pagine, se va imparti intre mai multi concurrenti ce voru escela la concursu.

12. Tiparirea autorului tradusu se va face de Societate in 1000 exemplare, formatu in octavu ordinariu, cu litere garmond si pe harthia alba curata, dupa unu modelu alesu de Societate. Formatulu adoptat, literile si harthia aprobată voru servi pentru toti autorii tradusi si tipariti cu spesele Societății. Pretiulu unui exemplariu scosu la vediare se defige in reportu cu spesele facute cu traducerea si tiparirea lui, asiă că din vediarea primei editiuni se ésa si se se incassdie cu procentele loru toti banii versati cu acăsta editiune.

13. Traducatorii operelor premiate de Societate sunt liberi a scôte o a dou'a editiune din traductiunea facuta de densii; inse numai dupa trecerea antaiei editiuni facuta de Societate, ei remanu proprietari pe traductiunile loru.

14. Candu Societatea va aflat de cuvintia a face o noua traductiune din unu autoru dejă tradusu si publicat cu spesele ei, ea va fi libera a procedă la acăsta foră că antaialu traducatoru se aiba dreptul de a se opune.

(Va urmă.)

Anunciu.

Aducem la cunoștința d. d. prenumeranti ai făciei noastre „Higien'a si Scol'a“, ca ne fiindu numerulu prenumerantilor completu, nu pottem incepe edarea ei fara dauna. Deci se binevoiesc a mai asteptă pana in finea lui Fauru, ca-ci urmandu in totă dilele cate unulu său doi prenumeranti speram, ca pana atunci se va completă numerulu recerutu si apoi voru urmă numerii intăriți dupa olalta. Eara in casu contrariu vomu restitu d. d. prenumeranti banii primiti si astfelui nu voru avea nici o dauna.

Despre incetarea acestei foi ne ar' pară cu atată mai reu, cu catu tocmai pregatiseram intre altele „Tractarea aberatiunilor si morbilor secuiali“, cari fiindu de natura delicata si supusi unei sfiele, rusine nejustificabile, prin negligere ori tratare rea degenerarea si amarascu nu numai vieati'a individuala, ci de multe-eri si a familiei intregi, ba si a generatiunilor urmatore.

Unde din contra initiatii in infectiunile genitali si in aberatiunile si morbiilor loru usioru se voru potă ajută insusi. Totodata rogamu pe dd. restantari din anii trecuti a refui datoria.

Temisiöra, 20 Ianuariu 1878.

Dr. Vasiciu.

Diverse.

(Avisu!) Ni se scrie din Bicazu 1 Februarie: Subscrisul am onore a avisă de tempuriu pe toti on. domni membri ai comitatului din Selagiu carora le jace la anima binele poporului in genere că se binevoiesc a 'mi sprigini si partini initiativ'a respective proiectulu meu deja insinuat vice-comitelui in privint'a aducerei in vieatia a unei Legi si pre impedecarea betiei, in adunarea procsima comitatensu, intetindu cu totii si grupanduse in giurul unei petituni, care va fi a se substerne la Diet'a tierii, care se creeze o lege impedecatōre de betie ad normam celei din Bucovina, Galitia, pe care o reclamă deja si o parte a poporului din Bohemia. Cu onore patriotică -- Gregorius Cardosiu, parochu romanu si membru alu comitetului comitatensu.

— („Femeia romana“.) Asia se numesce unu diuariu nou, care a aparutu de curundu in Bucuresci sub directiunea dnei Maria Flechtenmacher. Nobil'a si frumos'a problema ce 'si-a pus'o acestu diuariu se poate vedea si din urmatorulu pasagiul celu estragemu din primul articuliu alu ultimului seu numeru: „... Ve rogu se nu me considerati decatu, că pe o simpla femeie care 'mi iubescu tier'a, 'mi respectu seculu, dorescu realitatea femeiei si cultura poporului, si care nu voiu fi, decatu interpret'a scriselor, ocupatiunilor, drepturilor si datorielor femeiei din națiunile culte si civilizate. Tota lumea scie si-o spune chiaru, ca națiunea nostra e una din națiunile cele mai inteligenti. Toti omenei investiti incepdu dela Solonu au declarat, ca intelligentia femeiei e multu mai ascuita că a barbatului si mai lesne primitore atatu de bine catu si de reu, dupa directiunea si indemnului ce i se dau. De ce dăr' femeia la noi a remas inapoi de celelalte femei in privint'a culturei, initiativelor si a conlucrarilor in profitulu genului uman? (exceptandu clas'a privilegiata, a caror'a fice sunt crescute in strainatate inca dela leaganu.) Fi-va ore, ca barbatilor nostri le place se ne văda numai femei? numai papusi cu manile in manusi si cu spiritul

in catusi? Le place loru se ne veda obscure, trindave si molesite de miroslu parfumurilor artificiali? seu noue ne place sclavi'a, lenea, frumuseti'a figurei, pe care o cultivam pentru ca mai tardi s'acopere pameutulu, fara a lasa dupa noi alta decatu o posa, unu portretu in rama seu la unulu din greamurile dloru fotografi Duchec si Satmari? A cui este culp'a? a nostra? Nu! Protestezu am spus'o in numerii primi si voiu spuneo necontenitu s. c. l. — "Totu acelu numeru contiene o poesia forte frumosa intitulata „Romanii au invinsu“ de Eufrosin'a C. Hommoriceanu. Dorim „Femeiei romane“ succesulu celu mai stralucit pentru ca se 'si pota resolvi pe deplinu mireati'a problema ce 'si-a pus'o!

(Representatiunea teatrala data de catra romanii din Iasi in onore a regimentului XIII de dorobanti.) Estragemu despre acesta din „Curierulu“-Balassanu urmatoriele: „De candu acestu bravu regimentu s'a reintorsu la Iasi, n'au incetatu Iasianii se-i manifeste recunoscintia pentru barbatia si vitejia, cu care se lupta contra turcilor pentru neaternarea tierei si a neamului romanu. Dumineca trecuta (15/27 Ian.) s'a pregratit de asemenea o noua manifestatiune in onore a bravilor din acestu regimentu. De dimineata inca se vediura nesc placarde monstre lipite pe coltiurile stradelor de aici, anunziandu cu litere mari si grose, ca in acea di ser'a se va da in Teatrulu celu Mare o representatiune de gala in onore a vitejilor ostasi din regimentulu XIII. Toti se grabira a'si procură de timpuriu biletele de intrare. Cassieri'a teatrului era asedeaata de o multime de domni, cari se indesara atatu de tare de ferestruic'a cea mica a cassierului, incatu trebui a cineva se stie cu orele intregi, pana candu avu noroculu se se fi apropiat intru atata ca se pota ajunge cu man'a pana la oblonasiulu cassei. Dér si candu te simtieai cu biletulu in mana atunci erai bucurosu, par' ca-i fi luatu cu assaltu redut'a Griviti'a. — Sera Teatrului celu Mare st'alucea intr'o illuminatiune superba. Totu edificiul teatrului era decorat pe dinafara cu nenumerate steguri tricolore romane si iluminat cu sute de luminari, ear' pe bulevardul din facia ardeau nu focuri bengale, ci focuri romane, adeca poloboce mari unse cu pacura. Sal'a teatrului, multiamita dlu directoru C. P. Constantiniu, stralucea atatu prin illuminatiunea ei splendida catu si prin decoratiunea ei cu drapele de tricolorul nationalu. Dela logiele de belle-eteage si pana in coronamentulu galeriei portau colonele steaguri crucisii asiediate si braziare cu luminari. Sal'a era plina c'unu publicu alesu atatu civilu catu si militariu. Mai cu deosebire observaramu multi din acei oficeri, cari prin decoratiunile ce aveau pe peptulu loru dovedira, ca ei au condusu la gloria pe vitejii Curcani. Susu in galeria amu observat unu numaru mare de soldati Curcani, cari prin cucimile si penele precum si prin decoratiunile loru atrasera atentiunea publicului. — Reprezentatiunea incep cu piesa „Bimb'a“, care produse prin joculu bunu alu actorilor o mare veselia in publicu si fu forte desu aplaudata. Dupa terminarea acestei comediei, in timpulu pausei, se imparti prin teatrulu la totu publiculu asistentu sera Romanii au ocupat Vidinulu luande armee

poesi'a „Penesiu Curcanulu“ compusa de d. V. Aleșandri si reprodusa si imprimata de redactiunea diuariului nostru „Curierulu“. Esemplarele acestei poesii se distribuia gratis in numele Redactiunei spre amintire la acesta representatiune festiva. D-sior'a Cont'a imbracata in costumul nationalu, declamà apoi Od'a lui Ianovu, la finitulu careia aplause frenetic manifestara multiamita publicului atatu pentru frumos'a inspiratiune a lui Ianovu catu si pentru declamatiunea bine esecutata a d-siori Cont'a. In urma dlu Manolescu imbracatu in uniforma de dorobant, cu man'a drepta legata ca ranita aparu pe scena si redicandu cu man'a stanga drapelul Romaniei declamà poesi'a „Penesiu Curcanulu“. Entuziasmul publicului a fostu mare precum si aplausele lui. Dupa aceasta declamatiune se redicà o perdea si eata ca se infacișia unu tablou stralucit dinaintea publicului: Erau dorobanti asiedati cu puscile loru pe santiuri in diferite pozitioni de campania; in urm'a loru inse se vedi unu geniu destepandu pe a formata Romania. Deasupra pe ceriu stralucea in litere aurite inscriptiunea „Renascerea Romaniei“, ear' p' de laturi erau aseliate drapele romane cu inscriptiuni Rahov'a, Griviti'a, Plevn'a s. c. l. Publicul a remas surprinsu vediendu acestu tablou si a remas incantat, candu se aretara pe scena Romani si Romance cantandu imnul: „Fii Romanei toti flacai de frunte si oimii din Carpati“. Acestu imn e compus de venerabilul nostru cetatianu dlu D. Gusti si pus in musica de teuerulu der' talentuosu compozitoru d. Musicescu. Imnul si melodi'a lui a placut atatu de tare publicului, in catu a trebuitu se se esecute de doue ori. — Cu acesta s'a terminat representatiunea de gala data la Teatrulu celu Mare in onore a regimentului XIII de dorobanti.

(Nou'a piesa teatrala nationala „La Plevn'a“ de d. Sionu) pe care autorulu a mai revedut-o si corectat-o, s'a reprezentat Joi (19 Ian. v.) sera in teatrulu nationalu din Bucuresci si a reportat dupacumu ne spune „Romanulu“ unu adeverat succu de emotiune si entuziasm. Publicul forte miscat a salutat pe autorulu cu aplause unanime. „La Plevn'a“ va remane in repertoriul teatrului nationalu ca un'a din cele mai artistice amintiri ale timpurilor dorerose, prin cari au trecut romani in anul 1877.

Sciri merunte.

Circumspectiunea conlocutorilor nostri a reportat o noua victoria. Deputatii sasesti din Budapest au decis in clubulu loru ca se voteze pentru legea de vama. „Közvél.“, din care imprimutamu notiti'a acesta interessanta, esclama: „Tiszát megmentik a szászok“. (Pe Tisza 'lu scapa sasii.) Acuma mai remanu numai croatii de castigatu si apoi ear' se mai pot lungi viatia ministerului pe cateva luni!

Bazele pacii si armistitiulu s'a subscrisu in 31 Ianuariu si indat su a datu ordinu se se sistese operatiunile in Europa si Asia. Tote fortaretiele Bulgariei voru fi ocupate de garnisone ale armelor chrestine. Se anuncia ca Dumineca sera Romanii au ocupat Vidinulu luande armee

garnisonei. Armistitiulu se dice cu va durá pana la subscierea definitiva a pacii.

In Bucuresci se asteptă ca guvernul se spundu astazi la interpellatiunile in cestiuene reluat Basarabiei. Totu press'a se ocupa de acesta cestiu. Fiacare romanu va luá arm'a de a protesta, scri „Tel.“, deca Russi'a ar' ave intentiunea serioasa de a stirbi intregitatea teritoriului nostru. Russi' cu sil'a nu ne va pot elua Basarabii (ca-ci mai sunt si alte poteri interesante) si de buna voia nu o vomu danoi.

Scire ultima telegrafica.

Vien'a, 5 Februaru. Ministrul presedinte Auersperg a ceditu in adunarea deputatilor un biletu de mana, prin care cabinetul este erasi chiamat la a facei din cauza urgentei necessitatii de a realizá impacarea. Ministrul declară: „Maj. S'a sa convinsu, ca nu cu potinta a formá unu nou ministeriu si a apelat d'r la cabinetul presentu. Noi ne amu tienut de datori a urmar apelul imperatului si rogam pe camera ca se desbat grabinicu proiectul de impacare.“ —

Hora Griviti'i.

(Music'a de d. Ventura.)

Fat'a lui Gazi-Osman, Griviti'a porta-unu colanu, Unu colanu totu de otelu, Joca fulgerii pe elu.
Alelei! de l'asiu luá Inapoi nu l'asiu mai da.
Mandra'n calde'mi a esitu, Doru'n mine-a rasaditu, Si de-o luna pan'acumu Rasaditu me tiene'n drumu.
Fa, colanul 'ti-oiu luá Si'napoi nu 'lu-oiu mai da.
Puica scumpa de vitézu!
Nu m'aduce la necasu
Ca 'ntri'o de moiu da prin focu
Si te-oiu prinde de midilociu.
Eu colanul 'ti-oiu luá;
Inapoi nu 'lu-oiu mai da.
Totu asiá mari-am grauitu:
Intri'o di m'am rapeditu
Si am pusu man'a pe colanu
Si pe fat'a lui Osman.
Alelei! Griviti fa,
Inapoi nu te-oiu mai da.
V. Alexandri.

Ajutorie pentru raniti.

Brasovu, in Decembre 1877. Ofrande pentru soldatii romani raniti, primele subsemnatulu prin domn'a Ludovic'a Borgovanu Antonu dela romanii din Gherla si tramise principala Dimitrie Gr. Ghic'a, presedintele „Crucei rosie“ la Bucuresci. Diamandi I. Manole.

Mari'a Lipeky maritata Bercianu 3 fl., Ludovic'a Borgovanu nasc. Antonu 3 fl., N. N. 2 fl., An'a Alutau, preotesa in Dengeleagu 1 fl., Mari'a Boeriu n. Zottich, invitatoresa in Gherla 1 fl., Susan'a Veresia din Dengeleagu 1 fl., Nin'a Onciu din Gherla 1 fl., Emilia Hochmahl 30 cr., Julian'a Moldovanu 30 cr., Teres'a Popu 10 cr., Mari'a Ardeleanu 10 cr., Revec'a Floreanu 20 cr., Revec'a Bocoranu 20 cr., Susan'a Cupsiea 6 cr., Mari'a Leslanu 10 cr., Lin'a Pintea 50 cr., Mari'a Colta 40 cr., Mari'a Moldovanu 20 cr., Nicolau Sima 10 cr., Stanislau Muhu 10 cr., Marianu Gregoriu 20 cr., Grigoriu Baldi, orologieru 50 cr., Anisia Olaru 10 cr., Illeana Ciciv 5 cr., Florica Hoszu 16 cr., Mari'a Popu 10 cr., Grigoriu Moldovanu 25 cr., Parasc'a Campeanu 10 cr., An'a Veresiu 40 cr., Christin'a Morariu 10 cr., N. N. 20 cr., Ioanu Sandor 10 cr., An'a Bilioa 5 cr., Illeana Török 5 cr., Catarina Estergar 10 cr., Unu Christianu 20 cr., Stefanu Pojaru 8 cr., Georgiu Merza 10 cr., Revec'a Popu 10 cr., Alessandra Cassa 50 cr., Ioanu Dolianu 50 cr., An'a Stix 30 cr., Jacobu Bolia 10 cr., Unu Salagianu din clerulu tineru din seminariulu romanu din Gherla 1 fl., I. F. Negruțiu 1 fl., Petru Popu 1 fl., Andrei Centea 20 cr., Petru Birlea 50 cr., Ioanu Olteanu 50 cr., Vasiliu Neamtu 40 cr., Alessandru Cherestesiu 50 cr., Augustinu Budu 20 cr., Teodoru Margineanu 50 cr., Cherebetiu 20 cr., Simeonu 10 cr., Gabriel B. 10 cr., Unu districteanu 20 cr., Ioanu 10 cr., Unu Ercanu 20 cr., Gabriela 10 cr., Unu Viscriu 20 cr., Unu Altulu 30 cr., Huzmezanu 20 cr., Ioanu Chrestineanu 20 cr., Ioanu Vladu 20 cr., Necasitulu 10 cr., A. Olteanu 10 cr., Ioanu Barbulu 40 cr., Anchidimu Candale 20 cr., Michailu 20 cr., Lupanu 10 cr., Dragomiru 10 cr., Ioanu D. Neamtu 12 cr., Iosifu Nemesis 10 cr., N. B. 10 cr., Iuliu Branu 30 cr., Nicolau Avramu 10 cr., Paulu Chita 10 cr., Vasiliu Dredeanu 20 cr., Andrei Popu 10 cr., Hieronimu Slavoca 10 cr., Eub. 10 cr., Si 30 cr., Costin Iuga 20 cr., Tucecu 10 cr., I. Paulu 20 cr., Vasiliu Tofanu preparandistu 10 cr., Andrei Antonu, arch. de Gherla 1 fl., Nicolau F. Negruțiu 1 # si 1 leu.
Sum'a 1 #, 1 leu si 30 fl. 42 cr. v. a.

Cursulu la burs'a de Vien'a din 6 Februaru st. n. 1878.

5% Rent'a chartia (Metaliques) . . .	64.44	Oblig. rurali ungare . . .	76.60
5% Rent'a-argintu(im-prumutu nationalu) . . .	67.45	" " Banat-Timis. 78-	77-
Losurile din 1860 . . .	113.25	" " transilvane. . .	84-
Actiunile bancei nation. 808.—		" " croato-slav. . .	103.65
instiit. de creditu 214.30		Argintulu in marfuri . . .	5.59
Londra, 3 luni . . .	103.65	Galbini imperatesci . . .	9.44
		Napoleond'ori . . .	58.30
		Marci 100 imp. germ. . .	

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiu Henricu.

Foiă pentru toti — cu ilustrațiuni.

Redactor I. Al. Lăpădat.

Editor Visarion Roman.

Apare in Sibiu (Transilvania) in numeri de 1 1/2, colă pe săptămâna și în volumuri de 6 colă la căte 4 săptămâni. Pe an 75 colă în 52 numeri și 13 volumuri. Tipar bun, hârtie fină, ilustrațiuni frumosé.

Aduce articoli de știință, ofere lectură delectătoare, pledează pentru adevăr, pentru bine și pentru frumos.

Prețul abonamentului:

pentru Austro-Ungaria	pentru România.
Pe an	8 fl. — cr.
Pe 6 luni	4 " 40 "
Pe 3 luni	2 " 40 "
Un volum	70 "
Un număr	20 "
	— " 45 "

Abonamentele se fac la editorul V. Roman în Sibiu, la toate librăriile și la oficiale postale.

Restauratiunea

„La Imperatulu Romanilor“

din strad'a Scheiloru,

care a intrat in proprietatea mea, am deschis o Sambata in 21 Ianuariu st. v. (2 Febr. n.) Totodata facu cunoscutu, ca dau si

Costu pe luna in afara cu pretiurile cele mai moderate.

Pentru bun'a cualitate a mancarilor si beuturilor voi avé in totdeauna cea mai mare grija si apelez la concursulu numerosu alu onoratului publicu.

In fine am onore a impartasi, ca confetari'a mea, din facia teatrului (redutei) o voi tiené si mai departe si o recomandu si pe acesta onoratului publicu.

1-3 Cu tota stim'a

Demetriu Barl'a.